KOMMISSIONENS BESLUT

av den 31 oktober 1995

om skyldighet för den tyska regeringen att tillhandahålla all dokumentation, all information och alla data om Volkswagen-gruppens nyinvesteringsprojekt i de nya tyska delstaterna och om det stöd som skall beviljas till dem

(C 62/91 f.d. NN 75, 77, 78 och 79/91)

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(96/179/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 5, 92 och 93 i detta,

med beaktande av Avtalet om av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artiklarna 61 och 62 i detta, och

med beaktande av följande:

(1) Den 18 december 1991 beslutade kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i Romfördraget med avseende på flera olika projekt för statligt stöd till Volkswagen-gruppen i Thüringen och Sachsen ([1]). I en skrivelse av den 29 januari 1992 förklarade sig Tyskland berett att ställa in vidare stödutbetalningar till dess att förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget avslutats.

Enligt kommissionens uppgifter det totala stöd som lagstridigt betalats ut till Volkswagen i form av, enligt vad som angivits, bidrag till projekten Mosel II och Chemnitz II i oktober och december 1991 till 360,8 miljoner tyska mark (191,2 miljoner ecu). Dessutom har VW i Sachsen fått bolagsskatt återbetald till ett belopp av 11,4 miljoner tyska mark (6,1 miljoner ecu) och en särskild avskrivning för sina investeringar under 1991 med ett belopp som ännu inte är fastställt.

(2) Den 27 juli 1994 fattade kommissionen ett slutligt beslut inom det ovan nämnda förfarandet om omstruktureringsstöden till Sächsische Automobilbau GmbH till dess bil- och motorfabriker i Mosel (Mosel I) och Chemnitz (Chemnitz I) och cylinderlocksfabriken i Eisenach.

Vid denna tidpunkt informerade Tyskland kommissionen om att Volkswagen-gruppen skulle färdigställa sina planer för sina nyinvesteringsprojekt i Mosel och Chemnitz (Mosel II och Chemnitz II) i slutet av 1994, och att de relevanta uppgifterna då skulle överlämnas till kommissionen så att kommissionen skulle kunna bedöma det föreslagna regionala stödet. Innan det slutliga beslutet om omstruktureringsstödet fattades 1994 lades Volkswagens preliminära reviderade planer fram för kommissionen. Fabriksanläggningen skulle förändras och investeringen skulle påbörjas först mot slutet av 1994. Dessutom hade stödavtalen reviderats, så att bidragen hade minskats till 646,98 miljoner tyska mark för Mosel II och 167,3 miljoner tyska mark för Chemnitz II. Återbetalningarna av bolagsskatt skulle också sänkas till 106,8 miljoner tyska mark för Mosel II och till 31,9 miljoner tyska mark för Chemnitz II. Detta beror på att de bidragsberättigade investeringarna hade minskats till 2 812,9 miljoner tyska mark för Mosel II och 758,8 miljoner tyska mark för Chemnitz II, medan antalet planerade arbetstillfällen sjönk till 2 843 i Mosel och 786 i Chemnitz.

(3) Vid slutet av 1994, liksom under de följande månaderna, informerade Tyskland kommissionen om att Volkswagens investeringsplaner ännu inte hade slutförts.

(4) I en skrivelse av den 12 april 1995 anmodade kommissionen Tyskland att framlägga Volkswagens planer för de nya fabrikerna. Det kom inget svar på denna skrivelse.

(5) I en skrivelse av den 4 augusti 1995 begärde kommissionen att få de nödvändiga uppgifterna snarast, med hot om domstolsföreläggande och så småningom ett slutligt beslut på grundval av de tillgängliga uppgifterna om Tyskland inte efterkom denna begäran. Som svar på denna skrivelse informerade den tyska regeringen kommissionen i en skrivelse av den 22 augusti 1995 om att Volkswagens investeringsplaner ännu inte var slutförda. Den tyska regeringen uppgav också att en återbetalning av stödet skulle bli nödvändig enligt tysk rätt om VW inte genomförde sina investerings- och anställningsplaner fullständigt.

([1]) EGT nr C 68, 17.3.1992, s. 14.

(6) Under dessa omständigheter anser kommissionen att Tyskland inte har lämnat de nödvändiga uppgifter som kommissionen behöver för att bedöma om det statliga stödet till Volkswagengruppen för dess projekt Mosel II och Chemnitz II är förenligt med artikel 92 i Romfördraget. Av detta stöd har bidrag till ett belopp av 360,8 miljoner tyska mark (191,2 miljoner ecu), återbetalningar av bolagsskatt till ett belopp av 11,4 miljoner tyska mark (6,1 miljoner ecu) och en särskild avskrivning för dess investeringar under 1991, med ett belopp som ännu inte är fastställt, redan betalas ut. Den omständigheten att stödet eller delar av det eventuellt måste återbetalas enligt tysk rätt, om företaget inte genomför sina investerings- och anställningsplaner fullständigt, är inte relevant för bedömningen av stödets förenlighet med artikel 92 i Romfördraget.

(7) Mot bakgrund av ovanstående, och såsom domstolen anförde i sin dom av den 14 februari 1990 i mål C-301/87 (Boussac) och senare bekräftade i sin dom av den 13 april 1994 i de sammanförda målen C-324/90 och C-342/90 (Pleuger) [1], har kommissionen, då det föreligger en överträdelse av artikel 93.3 i Romfördraget, befogenhet att fatta ett beslut om att medlemsstaten i fråga, i detta fall Tyskland, tills vidare skall ställa in utbetalningar av stöd och till kommissionen överlämna alla de dokument, all den informationen och alla de data som behövs för att kommissionen skall kunna bedöma huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen konstaterar att Tyskland som svar på inledandet av förfarandet i en skrivelse av den 29 januari 1992 bekräftade att utbetalningarna av stödet skulle ställas in.

Om Tyskland inte följer detta beslut och inte framlägger alla relevanta uppgifter för bedömningen av det ovannämnda stödets förenlighet inom en frist på sex veckor efter delgivningen av detta beslut, kan kommissionen dessutom, enligt gällande rättspraxis, fatta ett slutligt beslut på grundval av de uppgifter som är tillgängliga för närvarande. Detta beslut kan inbegripa ett krav på återbetalning av stödet med en ränta på det stödbelopp som har betalats ut till företaget i fråga som räknas från dagen för utbetalningen och är lika med den referensränta som den dagen användes för att beräkna nettobidragsekvivalenten för olika typer av stöd i denna medlemsstat. Denna åtgärd skulle bli nödvändig för att återställa utgångsläget [2] genom att alla ekonomiska fördelar, som företaget har åtnjutit sedan den dag då stödet mottogs, avlägsnas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland skall, inom sex veckor efter delgivningen av detta beslut, överlämna all lämplig information, dokumentation och alla lämpliga data som gör det möjligt för kommissionen att bedöma huruvida stöden till Volkswagen-gruppens investeringar i fabrikerna Mosel II och Chemnitz II i de nya delstaterna i Tyskland är förenliga med artikel 92 i Romfördraget. Denna information skall särskilt omfatta en detaljerad uppdelning av de investeringar som redan genomförts vid Mosel II och Chemnitz II, de detaljerade reviderade investerings-, kapacitets- och produktionsplanerna för de båda fabrikerna liksom all nödvändig information om de olägenheter som VW står inför i de nya delstaterna genom dessa projekt.

Dessutom måste informationen inbegripa de nuvarande stödplanerna och detaljerade siffror över allt stöd som har betalats ut hittills i samband med projekten. Därutöver får all ytterligare information meddelas som Tyskland anser vara användbar för bedömningen av ärendet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 31 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

[1] (1994) REG I, s. 1205.

[2] Mål C-142/87. Domstolens dom av den 21.3.1990. REG I-959.